

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 19-01-61868 בק נ' מלך ואח'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט ויסאם חיר

תובע דוד בק

נגד

נתבעים
1. יצחק נתן מלך
2. בת שבע רונית אלון – (ניתן פסק דין)
3. מרדכי דב זילברמן – (ניתן פסק דין)
4. פייסבוק ישראל בע"מ – (ניתן פסק דין)

פסק דין

תמצית הרקע העובדתי

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
1. התובע הינו נהג מונית בחברת המוניות "מוניות האר"י" בעיר צפת.
2. הנתבע, מר יצחק נתן מלך, עוסק בתחום הפרסום באינטרנט אשר נחשף, לטענתו, לתלונות על ידי אנשים רבים שנפגעו מהתנהלותו והתנהגותו של התובע ועל כן פרסם את הפוסט נשוא התביעה שבנדון.
3. בין התובע לנתבע אין היכרות מוקדמת ו/או קשר אישי קודם למחלוקת נשוא תובענה זו.
4. ביום 7.1.2019 פרסם הנתבע 1 ברשת החברתית "פייסבוק" פרסום בעניינו של התובע כדלקמן:
- "שתפו! הפיצו!"
- שלום רב, בנוגע למוניות האר"י בצפת, אשר משרתות את הציבור, עלי להזהיר מנהג בשם דודו בק (דויד בק), שהינו עבריין ושרלטן, שמתייחס לתושבי צפת בכלל, ולנוסעיו בפרט – בצורה איומה ונוראה, ומתנהג בעצמו כאחרון העבריינים. היזהרו (והזהירו) מלסוע איתו! הוא עבריין בעצמו, ומתייחס ללקוחותיו ובפרט הנשים בזלזול אין קץ עד כדי שיצאו מהמוניות שלו עם דמעות בעיניים! הוא מתנהג

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 19-01-61868 בק נ' מלך ואח'

תיק חיצוני:

- 1 כגברתן, וכמובן שעל חלשים. ותמוהה, כיצד חברת מוניות בכלל
2 מרשה לעצמה להעסיק אדם שכזה
- 3 .5 הפרסום האמור של הנתבע 1 זכה ל- 13 "לייקים" וכן לשיתופים בקבוצות פייסבוק בעיר
4 צפת, אשר מונות מאות משתתפים וכן עשרות תגובות ושרשרי תגובות.
- 5 .6 תחילה הוגשה התביעה כנגד שלושה בעלי דין נוספים. הנתבעת מספר 2, הגב' בת שבע רונית
6 אלון, נמנית על המגיבים הן בעמוד הפייסבוק של הנתבע 1 והן בקבוצות פייסבוק כאמור,
7 והיא פרסמה נגד התובע בתגובותיה. כנגד הגב' בת שבע ניתן פסק דין.
- 8 .7 הנתבע מספר 3 הינו מנהל קבוצת הפייסבוק "צפתיים" ו- "צפתניקים", אשר בהן שותף
9 הפוסט בקבוצות הפייסבוק בניהולו. התביעה כנגד הנתבע מספר 3 נמחקה ללא צו
10 להוצאות. כך גם לעניין הנתבעת מספר 4, חברת פייסבוק ישראל בע"מ, שהתביעה כנגדה
11 נמחקה ללא צו להוצאות.
- 12 .8 על כן, פסק הדין להלן יתייחס לעניינו של הנתבע מספר 1 בלבד.

טענות התובע

- 13
- 14 .9 התובע טען, כי הפרסום שנעשה על ידי הנתבע מהווה פרסום לשון הרע כלפיו, שנועד לפגוע
15 בו, להשפילו ולבזותו, לפגוע בשמו הטוב, בפרנסתו ובמשלח ידו כנהג מונית.
- 16 .10 התובע טען, כי בעקבות הפרסום הוא נפגע קשות במשלח ידו והפנה לכך, כי לקוחות תחנת
17 המוניות בה הועסק קראו לפיטוריו. כן טען, כי גם בני משפחתו, גרושתו ובנותיו קיבלו
18 פניות פוגעניות מצד תושבי העיר ובנותיו אף מסרבות ללכת לבית הספר.
- 19 .11 לטענת התובע, הנתבע אינו מתכחש לפרסום ולתוכנו ומשכך לגישתו לא עומדת לנתבע
20 טענה של "אמת דיברתי" וכפועל יוצא מכך, גם לא עומדת לו הגנת "תום הלב".
- 21 .12 התובע טען עוד, כי יש לראות בפרסום הפוסט שנעשה ב- 3 עמודי פייסבוק שונים
22 כפרסומים נפרדים ועתר לפסוק פיצוי נפרד עבור כל פרסום. עוד נטען, כי הנתבע ביצע סינון
23 קפדני בתגובות שניתנו על ידי גולשי פייסבוק לטובת התובע.
- 24 .13 התובע פנה לנתבע באופן ישיר תוך שהוא מפציר בו להסיר את תמונתו שלו ושל רעייתו
25 מהרשת. בנוסף, מנהל תחנת המוניות, מר שמעון, פנה בעצמו אל הנתבע 1 וביקש ממנו
26 להוריד את הפוסט וציין בפניו, כי ככל שישנה בעיה עם מי מנהגי התחנה, שיפנה אליו והוא

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 19-01-61868 בק נ' מלך ואח'

תיק חיצוני:

- 1 טיפל בדרך המקובלת. בסופו של דבר הפוסט הורד על ידי הנתבע 1 רק לאחר פניית בא כוחו
2 של התובע אליו, כיממה לאחר פרסום הפוסט.
3 14. התובע העמיד את תביעתו על סך של 200,000 ₪.

4 טענות הנתבע

- 5 15. נטען, כי תביעה זו מהווה "תביעת השתקה" אשר מטרתה היא למנוע מהנתבע לבצע פעולה
6 לגיטימית ולחשוף התנהגות עבריינית, מסוכנת, בוטה ופוגענית של התובע.
7 16. הנתבע טען, כי התובע מתעלם מהיותו עבריין מורשע וכי התובע מספק שירות רע וכושל
8 לנוסעיו תוך שהוא מתעמר בהם ונוהג בהם בצורה לא הוגנת.
9 17. עוד נטען, כי הפרסום שנעשה על ידי הנתבע אינו מהווה פרסום לשון הרע בהתאם לחוק
10 ולחילופין, כי הפרסום נעשה בתום לב וכי לזכותו של הנתבע עומדות ההגנות הקבועות
11 בסעיפים 14 ו-15 לחוק איסור לשון הרע.
12 18. הנתבע הפנה להכרעת דין שניתנה כנגד התובע בבית המשפט השלום בתל אביב יפו, בה
13 הורשע התובע בעבירה של החזקת אגרופן שלא כדין. משכך טען הנתבע, כי התובע הינו
14 עבריין מורשע ויש בהרשעתו כדי לחזק את המסקנה, כי מדובר בעבריין מסוכן שמתנהג
15 באופן הפרוע ביותר ולא פוסל באמצעים פסולים ולא ברור כיצד הועסק התובע בתחנת
16 המוניות כאשר הוא מורשע בדין בעבירה פלילית.
17 19. הנתבע טען להגנתו, כי הפוסט שפורסם על ידו נמחק לאחר יממה וכי הדברים שפורסמו
18 הינם אמת לאמיתה ומהווים עניין ציבורי ואלו פורסמו לאחר הצטברות של תלונות רבות
19 נגד התובע. הנתבע הפנה לעדויות רבות שנצטברו, אשר יש בהן כדי להעיד על גסות רוח,
20 בריונות ואלימות מילולית של התובע במהלך הנסיעה עמו במונית וטען, כי מדובר בעובדות
21 מוכחות.
22 20. הנתבע טען, כי מנהל תחנת המוניות (מר שמעון) לא טיפל בתלונות של לקוחותיהם ולא
23 ברור מדוע לא עשה כן והאם ערך בירור עם התובע ביחס להתנהגותו.
24 21. הנתבע הכחיש, כי בוצע על ידו סינון כלשהו בתגובות שניתנו על ידי גולשי פייסבוק לטובת
25 התובע.
26 22. הנתבע הדגיש, כי לא התכוון לפגוע בתובע להשפילו, לבזותו או לפגוע בשמו הטוב או
27 במשלח ידו ופרנסתו. אלא שפרסום הדברים נעשה בתום לב ומתוך מחשבה על ציבור רחב

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 19-01-61868 בק נ' מלך ואח'

תיק חיצוני:

1 של אנשים שעלול להיפגע מהתנהגות התובע, אשר הינה מסוכנת ופוגענית, לטענתו. הנתבע
2 הוסיף, כי הפוסט מהווה גילוי אמיץ של אזרח טוב הדואג לרווחתם ושלומם של תושבי
3 צפת והנוסעים במונית עם התובע. משכך, אין להכביר מילים בדבר חובתו המוסרית,
4 החברתית והחוקית של הנתבע לפרסום הפוסט.

5 23. הנתבע טען, כי התוצאה בה לקוחות תחנת מוניות האר"י מבקשים שלא לשלוח את התובע
6 כנהג לנסיעות אותם הם מזמינים, היא תוצאה סמלית וטבעית ביותר, לאור דרכו
7 הקלוקלת של התובע והדרך בה הוא נוקט וטען בהקשר זה, כי התובע הביא זאת על עצמו
8 ועליו לשאת בתוצאות.

ראיות הצדדים

9
10 24. מטעם התובע הוגש תצהיר עדות ראשית של התובע, אליו צורפו מסמכים שונים.

11 25. מטעם הנתבע הוגש תצהיר עדות ראשית של הנתבע, אליו צורפו מסמכים שונים. כמו כן,
12 הוגשו תצהירים של הגב' רחל כהן, מר חיים אמר, מר דוד שמש, מר שמעיה ויזגן, מר
13 אריאל חיים צדוק, מר אלעזר ויסגן, מר אברהם שובלי ומר נחום גבריאלוב. מר נחום
14 גבריאלוב לא התייצב לחקירה נגדית ותצהירו הוצא מהתיק.

דין והכרעה

15
16 26. לאחר בחינת טענות הצדדים ולאחר עיון במסמכים השונים שהוגשו וכן שמיעת העדויות
17 והחקירות הנגדיות הגעתי למסקנה, כי דין התביעה להתקבל חלקית. אבהיר.

18 27. כאמור, עסקינן בתביעה בגין פרסום לשון הרע על ידי הנתבע כלפי התובע.

19 28. כידוע, המתווה לבדיקת תחולת החוק נקבע על ידי בית המשפט העליון והוא מורכב
20 מארבעה שלבים:

21 א. בדיקת קיום יסודות לשון הרע והפרסום.

22 ב. תחולה של חסינות הפרסומים המותרים.

23 ג. קיומן של ההגנות והחזקות שבחוק.

24 ד. סעדים.

25 לעניין זה ראו, ע"א 751/10 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין ואח' (פורסם בנבו).

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 19-01-61868 בק נ' מלך ואח'

תיק חיצוני:

- 1 29. בהתאם להוראות החוק, לצורך השלב הראשון על התובע להוכיח 2 יסודות: האחד
2 "פרסום" כהגדרתו בסעיף 2 לחוק, אשר נעשה ל"אדם או יותר זולת הנפגע", כדרישת
3 סעיף 7 לחוק, והשני "לשון הרע", כהגדרת המונח בסעיף 1 לחוק.
- 4 30. בענייננו, אין חולק, כי כתיבת "פוסט" ברשת החברתית "פייסבוק" ותגובות ברשת
5 החברתית "פייסבוק", יש בהם כדי להוות "פרסום", כהגדרתו בחוק איסור לשון הרע. שכן
6 רואים פרסום כפרסום לשון הרע, אם היה מיועד לאדם זולת הנפגע והגיע לאותו אדם או
7 לאדם אחר זולת הנפגע (ראו סעיף 2(ב)(1) לחוק וכן ראו בר"ע 850/06 רמי מור נ' ידיעות
8 אינטרנט, פסקה 24, (פורסם בנבו)). הפוסט של הנתבע זכה למספר שיתופים ונצפה על ידי
9 מספר לא מבוטל של אנשים. יצוין, כי הנתבע לא הכחיש את פרסום ה"פוסט" אשר צורף
10 כנספח לכתב התביעה. לפיכך, בענייננו יסוד הפרסום אינו ממש במחלוקת ומכל מקום
11 הוכח, כי מתקיים. הנתבע העיד בחקירתו, כי: (ראו, עדות הנתבע, תמלול הפרוטוקול,
12 עמודים 23-24).

13 ש: עכשיו אני רוצה להראות לך לנספחי כתב התביעה פרסום
14 שבוצע מיוחס לך ותאמר לי איפה הפרסום הזה בוצע באיזה?

15 כב' השופט: מה אתה מציג לו איזה?

16 עו"ד הירש: את נספח כבודו הראשון נספח א'.

17 כב' השופט: נספח א'.

18 ש: ואני שואל אותך באיזה מדיה חברתית הפרסום הזה בוצע?

19 ת: הפרסום הזה בפייסבוק.

20 ...

21 ש: מה פירוש המילה צפתיקים פה? מה משמעותה לא מה
22 הפירוש שלה המילולי.

23 ת: זה פוסט ששותף, בפרופיל האישי שלי ששותף בקבוצה
24 הזאת.

25 כב' השופט: זה פוסט שלך ששותף בקבוצה שנקראת צפתיקים?

26 ת: זה מה שהוא שאל כן.

27 ש: כלומר גם מי שנכנס לקבוצה צפתיקים, רואה את הפרסום
28 הזה שלך?

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 61868-01-19 בק נ' מלך ואח'

תיק חיצוני:

- 1 ת: כן אם הוא גלל."
- 2 31. משנמצא, כי יסוד הפרסום מתקיים, להלן אעבור לבחינת קיומו של היסוד השני, שעניינו
3 האם הדברים שפורסמו מהווים לשון הרע, כהגדרתו בחוק.
- 4 32. בהתאם לסעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול-
- 5 (1) "להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה,
6 לבוז או ללעג מצדם;
- 7 (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחדים
8 לו;
- 9 (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה
10 אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו;
- 11 (4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו,
12 מינו, נטייתו המינית או מוגבלותו;
- 13 33. הבחינה אם יש בפרסום משום לשון הרע נערכת לפי מבחן אובייקטיבי, ולא על פי כוונת
14 המפרסם או האופן בו הגורם בעניינו נעשה הפרסום הבינו את תוכנו. בהקשר זה הדגיש
15 כבוד השופט מלץ בע"א 740/86 **תומרקין נ' העצני**, פד"י מג(2) 333 (1989), בעמ' 338, כי
16 "ההלכה היא, שאין חשיבות לשאלה מה הייתה כוונתו של המפרסם מחד גיסא, ואין
17 חשיבות לשאלה כיצד הבין את הדברים בפועל מי שקרא את הדברים מאידך גיסא.
18 המבחן הקובע הוא, מהי, לדעת השופט היושב בדיון, המשמעות, שקורא סביר היה
19 מייחס למלים". באופן דומה ציין כבוד המשנה לנשיאה (כתוארו אז) השופט ריבלין בעניין
20 **אילנה דיין**, כי "בבחינת קיומה של לשון הרע יתחשב בית המשפט בדרך שבה נתפס
21 הפרסום בעיני האדם הסביר. זהו מבחן אובייקטיבי, המעמיד עצמו על האופן שבו
22 האדם הרגיל היה מבין את הפרסום...". כמו כן, בע"א 89/04 **ד"ר יולי נודלמן נ' שרנסקי**
23 [פורסם בבנו] (4.8.2008) הדגישה כבוד השופטת א' פרוקציה, כי "לצורך גיבוש עוולה
24 בגין לשון הרע, אין צורך להוכיח כי אדם בפועל הושפל או בוחה. די שהפרסום עלול
25 היה להביא לתוצאה כזו".
- 26 34. לעניין יסוד לשון הרע, בבוא בית המשפט להכריע בסוגיה זו, הרי שעל בית המשפט ליתן
27 דעתו לחופש הביטוי ולמרכזיותו, בהתאם לנסיבות הפרסום ותכליתו, בהתאם לטיב
28 ההתבטאות, קהל השומעים, זהות התובע והנתבע והקשר בו נאמרו הדברים.

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 19-01-61868 בק נ' מלך ואח'

תיק חיצוני:

- 1 35. בענייננו, יישום המבחנים שנקבעו בפסיקה על הביטויים מושא התביעה שבפניי מוביל
2 למסקנה, כי הפרסום מהווה לשון הרע. אבהיר.
- 3 36. מעיון בפוסט שפורסם על ידי הנתבע, שאין חולק לגבי תוכנו, מרבית הפוסט מהווה פרסום
4 לשון הרע כנגד התובע.
- 5 37. יחוס תכונות של "עברייין", "שרלטן" ו- "גברתן" לתובע מקיימות את יסוד לשון הרע
6 כהגדרת המונח בסעיף 1 לחוק.
- 7 38. כך, בהתאם לאקדמיה ללשון העברית, ההגדרה של "עברייין" הינה אדם שעבר עבירה וגם
8 אדם שמפר את החוק שוב ושוב (ראו: <https://hebrew-academy.org.il>).
- 9 39. ההגדרה של "שרלטן" הינה "רמאי המעמיד פני מומחה" (ראו: <https://hebrew-academy.org.il>). באתר "מילוג" (ראו, <https://milog.co.il>) "שרלטן" מוגדר כנוכל
10 ורמאי וכן "הוא מין רמאי המשתמש באחיזת עיניים, בשקרים ובטכניקות שונות כדי
11 להציג את עצמו בציבור כבעל מקצוע או כבעל יכולת אחרת או כבעל ידע מסתורי
12 או מקצועי, וזאת על מנת להרוויח כסף, כבוד או טובות הנאה שלא ביושר" (ראו גם,
13 תא"מ (ת"א) 36346-04-20 רובי ראובני נ' רונן עמיחי, (18.3.21), וכן ראו והשוו ע"א 53708-
14 08-20 אשר טולדנו נ' יוגב מסס (22.10.2020) הדן בביטויים כגון שקרן, רמאי ונוכל).
- 15 40. "גברתן" הינו אדם "בעל כוח" או "בריון". הנתבע בעדותו אישר, כי "גברתן" מעלה
16 קונוטציה של אלימות (ראו, תמלול פרוטוקול, עמוד 26, שורות 8-10).
- 17 41. ייחוס תכונות כאמור לתובע, שמשמש כנהג מונית המספק שירות לקהל לקוחותיו, מהווה
18 פרסום לשון הרע כלפי התובע, מציירו באופן שלילי ושם אותו ללעג ולבוז בעיני קהל
19 לקוחותיו. עסקינן בביטויים ותיאורים המצביעים על תכונות עם קונוטציות שליליות
20 מובהקות. פרסום אשר מתייחס לתובע כעברייין, גברתן או כשרלטן משפיל ומבזה את
21 התובע כאדם וכנהג מונית ואף עלול לפגוע בהכנסותיו ובמשלח ידו (ראו, ת"א (ת"א-יפו)
22 31694-09-16 גיע ניהול ומסעדות בע"מ נ' רונה אלבו קונקי (5.2.18), ת"ק (י"ם) 4381/06
23 אוהד שם נ' הגר צימרמן (6.5.2007), ת"א 2316-10-08 סלמה זידאן נ' הרשות לשמירת
24 הטבע והגנים הלאומיים (28.12.11) ות"א 23838-03-13 שקד נ' עיתונות זהב בע"מ ואח').
- 25 42. המלל הנוסף שנכלל בפוסט אף הוא מהווה פרסום לשון הרע כלפי התובע. כך, אדם אשר
26 מאשים אדם אחר, אשר אין ביניהם כל היכרות מוקדמת ובפרט, שההאשמות מיוחסות
27

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 19-01-61868 בק נ' מלך ואח'

תיק חיצוני:

- 1 לתפקודו במהלך עבודתו, היינו משלח ידו בהיותו מתנהג בצורה איומה ונוראית, וכאחרון
2 העבריינים ובהיותו מסוכן ומזלזל בנשים עד אין קץ ושאנשים יוצאים מהמונית שלו עם
3 דמעות בעיניים, מוציא את דיבתו רעה ועלול לפגוע בשמו הטוב, להשפילו ולבזותו ויש בכך
4 כדי לפגוע בשמו הטוב, במשלח ידו ובפרנסתו.
- 5 43. לאור האמור לעיל, מצאתי, כי דברי התוכן שהעלה התובע בפרסום הפוסט ברשת החברתית
6 "פייסבוק" עונים על הגדרה של "פרסום" ו- לשון הרע" בהתאם למשמעותם בחוק איסור
7 לשון הרע.
- 8 44. משעברנו את השלב הראשון, יש לבחון את שני השלבים הנוספים שעניינם פרסומים
9 מותרים וקיומן של ההגנות שבחוק.
- 10 45. בנסיבות העניין, אין ענייננו בפרסומים מותרים בהתאם לסעיף 13 לחוק איסור לשון הרע
11 והנתבע לא טען לכך. על כן, להלן אעבור לבחינת קיומן של הגנות המפורטות בחוק.
- 12 46. במסגרת כתב הגנתו טען הנתבע, כי הפרסום נכתב בתום לב על מנת להזהיר את הציבור
13 מפני התנהגות התובע, וכי דבריו הם אמת ויש בהם עניין ציבורי. משכך טען, כי עומדות לו
14 ההגנות המנויות בסעיפים 14 ו- 15 לחוק איסור לשון הרע.
- 15 47. תחילה אבחן את תחולתה של הגנת "אמת הפרסום" ולאחר מכן אבחן את תחולת ההגנה
16 המעוגנת בסעיף 15 לחוק, על מגוון החלופות המפורטות בה.
- 17 48. הגנת "אמת דיברתי" מעוגנת בסעיף 14 לחוק איסור לשון הרע, הקובע כדלהלן:
18 "במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה
19 שהדבר שפורסם היה אמת והיה בפרסום עניין ציבורי, הגנה זו לא
20 תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה אמיתותו של פרט לוואי שאין
21 בו פגיעה של ממש".
- 22 49. בספרו "דיני לשון הרע (1997)", המלומד אורי שנהר מסביר בעמודים 215-216, כי:
23 "ההגנה הקבועה בסעיף 14 לחוק כוללת שני יסודות. היסוד
24 הראשון נוגע למידת האמיתיות של הפרסום המהווה לשון הרע.
25 היסוד השני נוגע למידת העניין הציבורי שבאותו הפרסום. קיים
26 הבדל מהותי בין שני היסודות, היסוד הראשון הוא עובדתי בעיקרו

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 61868-01-19 בק נ' מלך ואח'

תיק חיצוני:

- 1 והוא נוגע להשוואה בין הפרסום לבין המציאות העובדתית. היסוד
2 השני עוסק בשאלה, האם קיימים לפרסום יתרונות חברתיים
3 המצדיקים אותו, למרות לשון הרע בו. שאלה זו היא שאלה ערכית
4 בעיקרה והיא מוכרעת על ידי בית המשפט בהתאם למדיניותו
5 השיפוטית. חשוב לזכור כי שני חלקיה של הגנת סעיף 14 הם
6 חלקים מצטברים ובהתקיים האחד בלעדי רעהו, לא יהיה בכך כדי
7 להועיל לנתבע.
- 8 50. ביחס ליסוד השני, "עניין ציבורי" הוא "עניין שידיעתו ברבים רלוונטית להגשמת מטרה
9 ציבורית או שיש לציבור תועלת בידיעה לגביו – אם לצורך גיבוש דעתו בעניינים
10 ציבוריים ואם לשם שיפור אורחות חייו" (ראו, עניין אילנה דיין, פסקה 101).
- 11 51. אציין, כי לגבי היסוד השני, שעניינו "עניין ציבורי", לדידי מתקיים בנסיבות המקרה דנן.
12 פרסום עניין הנוגע להתנהגותו של נהג מונית, אשר מספק שירות לציבור הרחב, ואופן
13 התנהלותו והתנהגותו של הנהג כלפי הציבור בכלל וכלפי ציבור נוסעיו בפרט, מעלה עניין
14 ציבורי, ויש לציבור תועלת בידיעה לגביו על מנת לגבש עמדה לעניין ההחלטה האם לקבל
15 את השירות המוצע על ידי אותו נהג מונית, אם לאו.
- 16 52. בהקשר זה אציין ואדגיש, כי אין צורך להכביר מילים אודות חשיבותה של הרשת
17 החברתית כפלטפורמה להעברת מידע וביקורת בעניין איכות השירות המסופק על ידי ספקי
18 השירות השונים.
- 19 53. ביחס לפרסומים באינטרנט, בית המשפט העליון תיאר את מרחב הרשת, כ "כיכר העיר
20 החדשה" (ראו, רע"א 447/07 רמי מור נ' ברק א.טי.סי (פורסם בנבו) (להלן: "עניין מור").
21 נוכח התפתחות העידן הדיגיטלי והרשתות החברתיות צרכן יכול לפרסם בקלות ביקורת
22 שלילית או חיובית על כל עסק, חברה או מוצר. בכך, מבטא למעשה את זכותו לחופש
23 הביטוי, הנגזרת מחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו.
- 24 54. משכך, להלן אבחן את היסוד הראשון שעניינו אמת הפרסום. לצורך כך, נדרש לבחון את
25 השאלה האם עלה בידי הנתבע להוכיח, ברמה הנדרשת במשפט אזרחי, כי התובע הינו
26 שרלטן, עבריין, גברתו, שמתנהג כאחרון העבריינים, שמתייחס ללקוחותיו בזלזול וכי
27 נוסעים יצאו מהמונית שלו עם דמעות בעיניים.

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 19-01-61868 בק נ' מלך ואח'

תיק חיצוני:

- 1 55. לצורך הוכחת טענותיו ואמיתות הפרסום, הנתבע הגיש העתק הרשעה וגזר דין בעניינו של
2 התובע וכן צירף תצהירים של אנשים שנסעו עם התובע במונית.
- 3 56. הנתבע טען, כי התובע הורשע בבית משפט השלום בתל-אביב - יפו בעבירה של החזקת
4 אגרופן שלא כדיון, ומשכך הוכח כי הינו עבריין. עוד טען, כי גם מי שביצע מעשה המוגדר
5 כ"עבירה" ואף אם לא הורשע בביצוע העבירה מוגדר כ"עבריין" במסגרת השיח היומיומי
6 אצל האדם הסביר. על כן, מעדויותיהם של העדים מטעמו, אשר העידו, כי התובע נהג
7 בפראות ועבר על חוקי התנועה בזמן נוכחותם במונית מוכיחה, כי התובע הינו עבריין.
- 8 57. אין בידי לקבל טענה זו במלואה. אכן, בהתאם להגדרה הפורמאלית של המילה "עבריין",
9 מי שהורשע בדין ולו פעם אחת, ניתן לכנותו "עבריין", וכי מספיק הרשעה אחת לצורך
10 הגדרה זו (ראו, ת"א 2316-10-08 סלמה זידאן נ' הרשות לשמירת הטבע והגנים הלאומיים
11 (28.12.11) וכן ראו והשוו בג"צ 428/86 יצחק ברזילי נ' ממשלת ישראל, פ"ד מ(3), 505).
- 12 58. מנגד, בהתאם למבחן האובייקטיבי המילה "עבריין" מרמזת יותר על אדם שמפר את החוק
13 שוב ושוב (ראו, ההגדרה בהתאם לאקדמיה ללשון העברית, פסקה 38 לעיל) או כי עבריינות
14 היא דרך חיו. עמדה זו מקבלת חיזוק מתוכן הפוסט עצמו. שכן, הנתבע לא הסתפק בתיאור
15 התובע כ- "עבריין", אלא כתב בפוסט, כי התובע מתנהג כאחרון העבריינים. כך שגם בהנחה
16 שניתן לקבוע, כי עלה בידי הנתבע להוכיח, כי התובע הינו "עבריין", בגין אותה הרשעה
17 ישנה (משנת 2012) ויחידה, הרי שלא עלה בידי הנתבע להוכיח, כי התובע מתנהג כאחרון
18 העבריינים או כי עבריינות היא דרך חיו.
- 19 59. אכן, מעדויותיהם של העדים מטעם הנתבע עולה, כי התובע נהג בפראות תוך הפרה של
20 חוקי התעבורה. אמנם, העדים לא ידעו להסביר ולהבהיר מעשים קונקרטיים ולא ידעו
21 להצביע על איזה חוק או תקנה ספציפיים התובע הפר תוך כדי נהיגתו, למעט שני אירועים
22 של מהירות מעל למותר וכן שהתובע עשה "צלחת" עם הרכב. אלא, שבהקשר זה מספיק
23 התיאור של העדים שהנסיעה היתה פראית וכי במהלך הנסיעה הם פחדו לחייהם כדי לקבל
24 את עדותם, שנסיעתו של התובע לא היתה בהתאם לחוקי התעבורה. אדם מן הישוב יכול
25 להבחין בנסיעה פרועה גם אם אין בידו להצביע על התקנה המדויקת שהופרה תוך כדי
26 אותה נסיעה.
- 27 60. אלא, שאין בעדותם של העדים האמורים כדי לסייע לנתבע בהוכחת הטענה, כי התובע הינו
28 עבריין. הנתבע לא ציין בפוסט, כי התובע הינו עבריין תנועה או כי הוא הפר/מפר את חוקי
29 התעבורה. הנתבע בחר להשתמש בכינוי "עבריין" ללא חידוד כאמור ותיאר את התובע כמי

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 19-01-61868 בק נ' מלך ואח'

תיק חיצוני:

- 1 שעובר על חוקים ללא כל אבחנה. ולראיה, בתגובות לפוסט המגיבים תיארו את התובע
2 כפדופיל וכנרקומן (ראו, סעיף 10 לכתב התביעה בנוגע לפרסומים של הנתבעת 2).
- 3 61. ביחס למילים "שרלטן ו-" "גברתן" טען הנתבע, כי אלה נושאות אופי כללי של הבעת דעה
4 על כישוריו של התובע כנהג מונית וכעובד ציבור וכן על התנהגותו הבריונית, המזלזלת כלפי
5 נוסעיו. מהאמור עולה, כי הנתבע עצמו מסכים שלא עלה בידו להוכיח שהתובע הינו
6 "שרלטן" או "גברתן" כעובדות או כאלה שחוסות תחת טענת ההגנה שעניינה "אמת
7 הפרסום". כמו כן, הנתבע לא פירט מה המעשים או הפעולות בהם נקט התובע, אשר
8 מצדיקים, לגישתו, את הדעה, כי התובע הינו "שרלטן" או "גברתן". זאת להדגיש, כי
9 הנתבע לא ניסח את הדברים כהבעת דעה אלא ציין מילים אלו כעובדות.
- 10 62. לעניין יתר מרכיבי הפרסום [מתייחס לתושבי צפת ולנוסעיו בפרט בצורה איומה ונוראה;
11 מתנהג בעצמו כאחרון העבריינים; מזלזל עד אין קץ בנשים; אנשים יצאו עם דמעות
12 בעיניים], מהעדויות שנשמעו עולה, כי אותם עדים חוו נסיעה לא נעימה וחוויית שירות לא
13 טובה מצד התובע. מדובר בחוויות נקודתיות. אלא, שעל סמך עדויות אלו לא ניתן לקבוע,
14 כי הוכח שהתובע מתייחס לנשים באופן כללי בזלזול אין קץ או כי זה היחס שלו כלפי כלל
15 תושבי צפת. כן הוכח, כי במספר לא מועט של מקרים וכלפי מספר לקוחות, התובע התנהג
16 בצורה לא טובה ושאינה הולמת אדם המספק שירות לציבור הרחב.
- 17 63. לאור כל האמור לעיל הגעתי למסקנה, כי לא עלה בידי הנתבע להוכיח את אמיתות הפרסום
18 בנוגע לחלק המשמעותי והעיקרי של הפרסום וכי לא עומדת לו הגנת "אמת דיברתי",
19 כמשמעותה בסעיף 14 לחוק. משכך, להלן אעבור לבחון את תחולת הגנת "תום הלב",
20 המעוגנת בסעיף 15 לחוק.
- 21 64. על מנת שמפרסם לשון הרע ייחנה מהגנת סעיף 15 לחוק, יש צורך שיתקיימו שני תנאים
22 מצטברים: ראשית, כי הפרסום נעשה בתום לב; ושנית, כי הפרסום נעשה בגדר אחת מ-12
23 החלופות שמונה החוק בסעיף הנ"ל (ראו, דנ"א 2121/12 פלוני נ' אילנה דיין אורבך ואח'
24 (פורסם בנבו) ע"א 354/76 עזבון שרף נ' שירותי ייעוץ כלכלי בע"מ פ"ד לה(4) 169, 175
25 (1981)). בסיכומי טען הנתבע, כי עומדת לו ההגנה הקבועה בסעיפים 15(2) [חובה חוקית,
26 מוסרית או חברתית לעשות אותו פרסום], 15(3) [הגנה על עניין אישי כשר], 15(4)
27 [הבעת דעה על התנהגות הנפגע בתפקיד ציבורי] ו-15(6) [ביקורת על יצירה שהוצגה
28 ברבים] לחוק. במסגרת בירור שאלת קיומו של תום הלב, ניתן להסתייע בחזקות הקבועות
29 בסעיף 16 לחוק איסור לשון הרע.

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 61868-01-19 בק נ' מלך ואח'

תיק חיצוני:

1 65. סעיף 15 לחוק איסור לשון הרע קובע, כי –

2 "במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה
3 אם הנאשם או הנתבע עשה את הפרסום בתום לב באחת הנסיבות
4 האלו:

5 (2) היחסים שבינו לבין האדם שאליו הופנה הפרסום הטילו עליו
6 חובה חוקית, מוסרית או חברתית לעשות אותו פרסום;

7 (3) הפרסום נעשה לשם הגנה על ענין אישי כשר של הנאשם או
8 הנתבע, של האדם שאליו הופנה הפרסום או של מי שאותו אדם
9 מעונין בו ענין אישי כשר;

10 (4) הפרסום היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע בתפקיד שיפוטי,
11 רשמי או ציבורי, בשירות ציבורי או בקשר לענין ציבורי, או על
12 אפיו, עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו
13 באותה התנהגות;

14 (6) הפרסום היה בקורת על יצירה ספרותית, מדעית, אמנותית או
15 אחרת שהנפגע פרסם או הציג ברבים, או על פעולה שעשה
16 בפומבי, ובמידה שהדבר כרוך בבקורת כזאת – הבעת דעה על
17 אפיו, עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו
18 באותה יצירה או פעולה;"

19 66. להלן אבחן האם את יסוד "תום הלב" של הנתבע בפרסום ולאחר מכן אתיחס בקצרה
20 לעניין יתר התנאים בכל אחת מהחלופות שבסעיף 15 לחוק.

21 67. לעניין יסוד "תום הלב", לאחר בחינת מכלול הראיות והעדויות בתיק מצאתי, לא עלה בידי
22 הנתבע להוכיח, כי הפרסום נעשה על ידו בתום לב.

23 68. כפי שצוין לעיל, לא הוכח כי תוכן הפרסום הינו אמת (בחלקו העיקרי והמשמעותי). הנתבע
24 לא נסע עם התובע במונית וכל המידע שיש בידו הגיע מאחרים. לא הוכח, כי הנתבע נקט
25 באמצעים סבירים לפני הפרסום כדי להיווכח אם הוא מפרסם אמת או לא. הנתבע אף
26 ביקש לשתף ולהפיץ את הפוסט באופן המרחיב את חשיפתו ואת הפגיעה בתובע, ואכן
27 בפועל הפוסט שותף מספר פעמים (ראו נספחים לכתב התביעה). הנתבע בעדותו הודה

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 19-01-61868 בק נ' מלך ואח'

תיק חיצוני:

- 1 בשיתוף הפוסט בקבוצה שנקראת "צפתניקים" (ראו, פרוטוקול (תמליל) עמוד 24, שורות
2 10-2). לא הוכח כי ננקטו על ידי הנתבע פעולות פוגעניות פחות טרם הפרסום, כגון פניות
3 למעסיקיו של התובע או לרשויות המוסמכות לצורך טיפול בתלונות כנגד התובע.
- 4 69. הנתבע טען, כי הפוסט מהווה גילוי לב אמיץ של אזרח טוב הדואג לרווחתם ושלומם של
5 אזרחי צפת וכי הפרסום נועד על מנת להזהיר את תושבי צפת בכלל ואת הנוסעים במוניות
6 בפרט. משכך טען הנתבע, כי התביעה דגן מהווה תביעת "השתקה" שנועדה למנוע ממנו
7 הצגת ביקורת שלילית אודות התנהגותו של התובע כלפי נוסעיו ובדבר איכות השירות
8 המסופק על ידו.
- 9 70. לאחר בחינת טענת הנתבע מצאתי, כי אין המדובר בתביעת "השתקה" וכי בנסיבות העניין
10 הביקורת והאזהרה נוסחו על ידי הנתבע במידה העולה על הנדרש ובאופן השולל ממנו את
11 חזקת תום הלב. אבהיר.
- 12 71. אין חולק בדבר חשיבותה של ביקורת צרכנית במרחב המרשתת. כבר נקבע, כי "לגבי
13 התבטאויות של צרכנים במרחב הוירטואלי בנוגע לשירותים שקיבלו, הרף ראוי
14 שיהיה אף גבוה יותר תוך הטיית נקודת האיזון בין חופש הביטוי לזכות לשם טוב
15 לעברו של חופש הביטוי. לביקורת צרכנית חופשית תפקיד חשוב מבחינה חברתית
16 ויתרונות מובהקים לכלל הציבור. גישה זו תבטיח ביקורת צרכנית אמיתית ללא חשש,
17 שתועלתה לחברה, לציבור ואף לנותן השירות ברורה" (ראו, ת"א (תל-אביב) 57398-
18 11-16 **סולו איטליה בע"מ נ' ורד בוטגה** (12.1.2020), ת"א (חיפה) 63077-06-15 **איי פאב**
19 **בע"מ נ' בורדמן** (14.11.2019) וכן ע"א 5001-02-18 **פוגרבנוי נ' חמו** (31.10.18)).
- 20 72. על כן נקבע, כי כאשר צרכן מפרסם ביקורת שלילית על בית עסק אולם הטקסט מנוסח
21 בלשון זהירה ומתונה, בצורה הוגנת וסבירה, יכול שתעמוד לצרכן המפרסם הגנת תום הלב
22 הקבועה בחוק (ראו: עניין **פוגרבנוי** לעיל). לעומת זאת, אם צרכן מפרסם ביקורת צרכנית
23 שלילית, בצורה פרועה ומשתלחת, בלשון מוגזמת וחרیפה ובניסוח מכפיש, מבלי שיש
24 התייחסות עניינית לשירות או למוצר שניתן לו, הרי שבמקרה כזה, הפרסום נעשה במטרה
25 לפגוע בבית העסק במידה שאינה סבירה, ומשכך לא תעמוד למפרסם הגנת תום הלב (ראו,
26 תא"מ (שלום רמי) 2050-02-19 **נאור אריה נ' זיו כהן** (7.2.21)).
- 27 73. בנסיבות העניין דגן, אין המדובר בביקורת צרכנית, באתר צרכני, במקום המיועד לכך, לצדן
28 של חוות דעת של לקוחות אחרים. אלא, עסקינן בפרסום עצמאי המנותק מכל הקשר,
29 שבכותרתו בקשה לשתף ולהפיץ, המנוסח בלשון מוגזמת וחריפה ובניסוח מכפיש תוך

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 19-01-61868 בק נ' מלך ואח'

תיק חיצוני:

1 שימוש בביטויים מעליבים ומשתלחים. בנסיבות העניין מצאתי, כי הנתבע ניסח את הפוסט
2 בצורה מעליבה ומשמיצה את התובע במידה החורגת מהתחום הסביר ומעל לנדרש לצורך
3 הגשמת המטרה הנטענת של אזהרת הציבור הרחב ממעשיו או תכונותיו של התובע (ראו
4 והשוו, סעיף 16 לחוק איסור לשון הרע). בנוסף, הנתבע בפרסום נשוא התביעה לא משתף
5 את החוויה האישית שלו מהשירות נשוא הביקורת אלא על סמך דבריהם של אחרים.
6 עסקינן בנתבע המכיר את עולם הרשתות החברתיות ועל כן מודע למידת החשיפה ומידת
7 הנזק הפוטנציאלי של פרסום המנוסח בצורה כפי שנוסח. על כן, מצאתי כי לא עומדת
8 לנתבע הגנת תום הלב.

9 74. זאת ועוד. הנתבע העיד, כי אינו זוכר פנייה מהתובע להסרת הפרסום, אלא כאשר בא כוח
10 התובע פנה אליו לשם הסרת הפרסומים הוא הסירם. בהמשך עדותו הדגיש, כי הוא הסיר
11 את הפוסט בתוך פחות מ-24 שעות ממועד הפניה אליו וזאת מחשש לתביעות אך הוסיף, כי
12 הוא מתחרט שהסירו (ראו, תמלול פרוטוקול, עמוד 28, שורה 17-18). אף בעדותו בבית
13 המשפט, הנתבע לא הביע כל חרטה על השימוש במילים הפוגעניות שנכללו בפרסום
14 ובסיכומיו חזר על אותם מילים פוגעניות.

15 75. מכל האמור לעיל, הגעתי למסקנה, כי פרסום הפוסט לא נעשה בתום לב וכי תוכן הפרסום
16 הינו מעל לנדרש אף בהנחה, כי היה מקום לפרסומו על מנת להזהיר את הציבור הרחב מפני
17 התנהלותו או התנהגותו של התובע.

18 76. הנתבע בסיכומיו התייחס להגנות שבחוק כמקשה אחת. ביחס לסעיף 15(2) לחוק טען, כי
19 אין צורך להכביר מילים אודות חובתו המוסרית, חברתית וחוקית של הנתבע לפרסום
20 הפוסט, וביחס לסעיף 15(4) לחוק, הגנת תום הלב מתקיימת כאשר הפרסום מהווה הבעת
21 דעת על התנהגותו של התובע, אופיו ומעשיו כעובד בשירות הציבורי.

22 77. בהקשר זה, טענת הנתבע, כי הפרסום נועד להזהיר את הציבור וכי הפרסום נבע מחובה
23 מוסרית וחוקית המוטלת עליו, נטענה בעלמא. הנתבע לא חווה את השירות הנטען
24 מהתובע. הנתבע לא נסע בעצמו במונית. משכך, לא ברור מדוע הנתבע בחר לשים את עצמו
25 כשליח מטעם אחרים ולעשות את הפרסום מטעמו ולא עלה בידו להצביע על חובה חוקית
26 או מוסרית לבצע את הפרסום, בצורה בה בוצע ובמידה שהיא עולה על הנדרש להשיג את
27 התכלית לשמה נועד הפרסום.

28 78. כך גם לעניין החלופה בסעיף 15(3) לחוק, שעניינה "הגנה על עניין אישי כשר". הנתבע לא
29 הצביע על עניין אישי שנובע מהפרסום. טענותיו נטענו בעלמא וללא כל תימוכין.

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 19-01-61868 בק נ' מלך ואח'

תיק חיצוני:

- 1 79. באשר להגנת סעיף 15(4) לחוק, התובע אינו מכהן וגם לא כיהן ואינו משתייך במישרין או
2 בעקיפין לשירות ציבורי. אמנם, התובע מספק שירות לציבור, אך אין בכך כדי להפכו לעובד
3 ציבור או לאיש ציבור.
- 4 80. זאת עוד. מעיון בפוסט עולה, כי אין המדובר בהבעת דעה. בעיני הקורא הסביר ובהתאם
5 למבחן האובייקטיבי, הנתבע תיאר בפוסט עובדות ואמירות מוחלטות כמו "עבריינין
6 ושרלטן", "מתנהג בעצמו כאחרון העבריינים", "הוא עבריינין בעצמו", ו- "מתייחס
7 ללקוחותיו ובפרט הנשים בזלזול עד אין קץ עד כדי שיצאו מהמוניות שלו עם דמעות
8 בעיניים!".
- 9 81. כבר נפסק, כי "ככלל, יכול פרסום להיחשב כהבעת דעה אם דברי המפרסם נוסחו בו
10 כהבעת דעה; אם צוינו על-ידי עובדות האמת שעליהן סמך את דעתו; אם הקפיד
11 להבחין בין העובדות לבין דעתו ואם קיימת זיקה סבירה בין עובדות האמת לבין
12 הדעה שגיבש על יסודן" (ראו, ע"א 323/98 אריאל שרון נ עוזי בנזימן, נו(3) 245
13 ((18.2.02)).
- 14 82. בענייננו, אין מדובר כלל בהבעת דעה. הנתבע בחר להשתמש במילות גנאי המעידות על
15 עובדות ללא כל הסבר ונימוק שיכול לתמוך בהן. הנתבע לא ציין, כי מדובר בדעתו בלבד או
16 התרשמותו לאחר קבלת שירות ונסיעה במונית השייכת לתובע.
- 17 83. ביחס לחלופה בסעיף 15(6) לחוק, חלופה זו נוגעת לביקורת שמופנית כלפי יצירות שפורסמו
18 על ידי הנפגע עצמו. טענה זו הועלתה על ידי הנתבע באופן כללי וללא כל תימוכין ואינה
19 רלוונטית לענייננו.
- 20 84. לאור כל האמור לעיל, הגעתי למסקנה, כי הפרסום אינו חוסה תחת ההגה המעוגנת בסעיף
21 15 לחוק איסור לשון הרע.
- 22 85. מהאמור לעיל עולה, כי הנסיבות העניין הנתבע פרסם לשון הרע כנגד התובע. יסוד הפרסום
23 מתקיים. יסוד לשון הרע מתקיים. אין המדובר בפרסום מותר וכן לא עומדת לנתבע הגנה
24 בהתאם לחוק. על כן, להלן אבחן את השלב האחרון במתווה שנקבע בפסק דין אילנה דיין,
25 שעניינו הסעד הראוי לתובע.
- 26 86. התובע טען, כי בגין הפרסום נגרמו לו נזקים אישיים ומשפחתיים רבים. בעדותו ציין, כי
27 בתו נזקקה לטיפול פסיכולוגי ובנותיו מסרבות לפקוד את בית הספר מבושה (ראו, סעיף

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 19-01-61868 בק נ' מלך ואח'

תיק חיצוני:

- 1 14 לכתב התביעה). עוד נטען, כי התובע נפגע באופן ישיר בפרנסתו ולקוחות תחנת המוניות
2 מתקשרים להזמין מונית ומבקשים שהתובע לא יישלח אליהם לביצוע הנסיעה.
- 3 87. למרות האמור, התובע לא הביא ראיות להוכחת טענותיו לעניין הפסד פרנסה בעקבות
4 הפרסום נשוא התובענה. לא הובאו ראיות לעניין ביטול הזמנות או דרישה לא לשלוח את
5 התובע לביצוע נסיעות. כן לא הובאו ראיות לעניין נזקים משפחתיים כאלה ואחרים. על כן,
6 להלן אבחן את זכאות התובע לפיצוי ללא הוכחת נזק (ראו, סעיף 4 לכתב התביעה).
- 7 88. לעולת לשון הרע השלכות כבדות משקל. בעניין זה יפים הם דבריה של א' פרוקצ'ה
8 כדלהלן:

9 "לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול לפגוע בנכס היקר
10 ביותר לאדם - שמו הטוב וכבודו כאדם בעיני עצמו ובעיני
11 זולתו. היא ביטוי העלול להכתיים את אישיותו בעיני הזולת,
12 ולפגוע בביטחונו הפנימי גם כלפי עצמו. היא דבר העלול
13 להרוס במחי יד, וכהרף עין, שם טוב שנבנה ועוצב במשך
14 שנים רבות באופן שלא ניתן להחזירו לקדמותו, וכל פיצוי
15 כספי לא ייטיב באופן אמיתי את הנזק שנגרם. פגיעתה של
16 הדיבה רעה לא רק כלפי מושא לשון הרע עצמו, אלא גם
17 כלפי סביבתו הקרובה - משפחתו, ילדיו וידידיו. היא עלולה
18 לפגוע קשות בנפש האדם, וכן בעיסוקו ובמעמדו החברתי
19 והכלכלי. היא עלולה לפגוע פגיעה ללא תקנה בטעם חייו
20 ובאיכות חייו" (ראו, ע"א 89/04 ד"ר יולי נודלמן נ' נתן שרנסקי
21 [פורסם בבנו] (4.08.08), פסקה 16 עמ' 13).

22 89. לצורך קביעת פיצוי בעקבות פרסום לשון הרע ללא הוכחת נזק, לא קיימת נוסחה מתמטית
23 לכך, אולם ישנם שיקולים רבים שיש בהם לעזור לבית המשפט במלאכה זו. במצב כזה
24 הפיצוי יחשב בהתאם לנסיבות של כל מקרה לגופו.

25 90. במסגרת השיקולים לצורך קביעת שיעור הפיצוי בעקבות פרסום לשון הרע, בית המשפט
26 נדרש לבחון את השפעת הפרסום על התובע בנוגע לדרך שבה נתפס בחברה ובקרב הסובבים
27 אותו. כמו כן, ביהמ"ש יתן את הדעת לטיב הפרסום, היקף הפרסום, תפוצת הפרסום, תוכן
28 הפרסום והאם יוחסו לתובע במסגרתו מעשים פליליים. כמו כן, יש לקחת בחשבון את
29 התנהגות הנתבע לאחר הפרסום, ובכלל זאת במהלך התדיינות משפטיות. כן קיימת

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 19-01-61868 בק נ' מלך ואח'

תיק חיצוני:

- 1 חשיבות לשאלה האם היה פרסום תיקון או התנצלות. עניין אחרון זה של תיקון פרסום או
2 התנצלות, יכול ללמד במקרים מסוימים על כוונתו ותום ליבו של המפרסם.
- 3 91. ראשית, אציין, כי איני סבור, כי הפרסומים נעשו בכוונת זדון. כבר נפסק, כי "הכוונה
4 לפגוע – משמעותה כוונה ברמה הגבוהה העולה עד כדי כוונה זדונית, בדומה לכוונה
5 הפלילית, שאחרת כל פרסום שיש בו לשון הרע ייחשב כפרסום שנעשה בכוונה
6 לפגוע. כך קבעה הפסיקה, כי נדרש קיומו של יסוד נוסף של התנהגות זדונית, של
7 כוונה "של ממש" לפגוע" (ראו, ת"א 6296-05-08 לוביאניקר נ' עמיתי ואח' [פורסם בנבו]
8 (2.7.15) וכן רע"א 5022/13 הרב אמנון יצחק נ' דנון תקשורת בע"מ ואח' [פורסם בנבו]
9 ((8.9.13)).
- 10 92. המדובר בפרסום קשה מבחינת התיאורים והשפה בה נקט הנתבע ואף מבחינת המעשים
11 המיוחסים לתובע, אשר כוללות ייחוס התנהגות פלילית ועבריינית. אמנם, הפרסום הוסר
12 לאחר פרק זמן קצר (כ- 24 שעות), אך פרק זמן זה הספיק ליצירת שיח אודות התובע וכן
13 לתגובות שתוכן מבזה ומשפיל (ראו, פרסומים של הנתבעת 2, סעיף 10 לכתב התביעה).
- 14 93. מהעדויות בתיק עלה, כי הדברים שיוחסו לתובע, פורסמו ברשת החברתית בתפוצה רחבה
15 תוך שיתוף בקבוצות נוספות ובצירוף בקשה מפורשת להרחבת התפוצה הלאה "שתפו!
16 הפיצו!".
- 17 94. התובע ביקש לראות בשיתוף בפוסט כפרסומים עצמאיים. לאחר בחינת טענות התובע,
18 מצאתי, כי עסקינן בפרסום אחד שנעשו פעולות כדי להרחיב את מעגל התפוצה שלו
19 ולהביאו לידיעת קהל רב ככל הניתן.
- 20 95. הנתבע לא התנצל על הפרסום לאורך כל ההליך, ואף העיד כי הוא מתחרט על הסרת
21 הפרסום בעקבות הפניה אליו. מנגד, לא ניתן להתעלם מן העובדה, כי בפועל הנתבע הסיר
22 את הפרסום לאחר הפניה אליו ותוך פחות מ- 24 שעות ממועד הפרסום. כמו כן, לא ניתן
23 להתעלם מן העובדה, כי בפועל מהעדויות עלה, כי נצברו תלונות ועדויות אודות יחס בלתי
24 ראוי של התובע כלפי נוסעיו במונית.
- 25 96. בשים לב למכלול השיקולים, הגעתי למסקנה, כי נכון להעמיד את סכום הפיצוי לתובע בגין
26 הפרסום שנעשה על ידי הנתבע, כפי שמפורט לעיל, על סך כולל של 30,000 ₪.
- 27

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 19-01-61868 בק נ' מלך ואח'

תיק חיצוני:

1

סוף דבר

2

97. לאור כל האמור לעיל, הגעתי למסקנה, כי דין התביעה להתקבל חלקית.

3

98. אני מחייב את הנתבע מספר 1 לשלם לתובע פיצוי בסך 30,000 ₪.

4

99. בנוסף, הנתבע יישא בהוצאות התובע בגין האגרה ששולמה, כנגד הצגת אסמכתא מתאימה,

5

ובנוסף בהוצאות התובע בגין שכ"ט עו"ד בסכום כולל של 6,000 ₪.

6

100. הסכומים הנ"ל ישולמו בתוך 30 יום מהיום, אחרת יישאו הפרשי הצמדה וריבית

7

כחוק מהיום ועד למועד התשלום בפועל.

8

9

המזכירות תעביר העתק פסק דין לבאי כוח הצדדים

10

11

זכות ערעור כחוק

12

13

ניתן היום, י"ב אב תשפ"ג, 30 יולי 2023, בהעדר הצדדים.

14

15

ויסאם חיר, שופט

16

17

